

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/42/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217208597
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4217208597.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členov senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: X. N., nar. XX. XX. XXXX, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, dieťa rodičov: U. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., D. XX/X, zast. JUDr. Ivetou Majlingovou, advokátkou, so sídlom Komárno, Pohraničná 7 a D.. X. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom Švajčiarsko, V., O. XXX, zast. JUDr. Albínou Vágóovou, advokátkou, so sídlom Dunajská Streda, Ružová 265, o návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 29. mája 2018 č. k. 9P/68/2017-179 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že zvyšuje vyživovaciu povinnosť otca na mal. X. N., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 4.000 Sk na sumu 270 eur mesačne a to tak, že bežné výživné bude predstavovať sumu 220 eur a výživné na tvorbu úspor bude predstavovať 50 eur a to, počnúc od 12. 04. 2017.

Otec je povinný platiť výživné mesačne vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa v časti bežného výživného a v časti výživného na tvorbu úspor na vinkulovaný účet maloletého dieťaťa.

Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 13P/160/2007 zo dňa 29. 06. 2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7CoP/36/2007 zo dňa 20. 09. 2007.

Vo výroku o zročnom výživnom a vo výroku o trovách konania rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého X. N., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 4.000,- Sk mesačne na 320 eur mesačne a to tak, že bežné výživné bude predstavovať sumu 270 eur a výživné na tvorbu úspor bude predstavovať 50 eur a to, počnúc od 12. 04. 2017. Otcovi uložil povinnosť platiť výživné mesačne vždy do 20. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa v časti bežného výživného a v časti výživného na tvorbu úspor na vinkulovaný účet maloletého dieťaťa. Zaostalé splatné výživné za obdobie za 12. 04. 2017 do 31. 05. 2018 vo výške 2.099,99 eura súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 50 eur spolu s bežným výživným až do vyrovnania a to tak, že omeškanie so splnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Týmto sa zmenil rozsudok Okresného súdu Komárno 13P/160/2007 zo dňa 29. 06. 2007 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitre 7CoP/36/2007 zo dňa 20. 09. 2007. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 2, 3, 4, 5, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine a na základe vykonaného dokazovania zistil, že rozsudkom

Okresného súdu Komárno 13P/160/2007 zo dňa 29. 06. 2007 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitre 7CoP/36/2007 zo dňa 20. 09. 2007 bolo určené výživné na mal. X. vo výške 4.000,- Sk, pričom bežné výživné predstavovalo 3.000,- Sk a 1.000,- Sk bolo určené na tvorbu úspor. V čase rozhodovania príjem otca predstavoval 22.500,- Sk a pribudla mu ďalšia vyživovacia povinnosť. Matka pracovala ako administratívna pracovníčka na Strednej priemyselnej škole v U. s priemerným príjmom 7.900,- Sk. Inú vyživovaciu povinnosť nemala. Maloletý X. v čase tohto rozhodnutia bol v predškolskom veku (4 roky). V súčasnej dobe maloleté dieťa navštevuje 8. ročník základnej školy. Stravuje sa v škole, kde matka platí 20 eur mesačne, za fond rodičovského združenia platí 20 eur, za pracovné zošity zo slovenského jazyka 3 eur, technika 5 eur, anglický jazyk 7 eur, fyzika - pracovný zošit 1,50 eura a na hygienu 5 eur. Maloletý syn je členom futbalového klubu v KFC Komárno, kde sa platí mesačný členský príspevok 10 eur. V súvislosti s výkonom športovej činnosti sú zvýšené výdavky týkajúce sa ošatenia a obuvi. Polročne kopačky vo výške 70-100 eur. Dresy zabezpečuje klub. Na tréningy oblečenie kupuje matka. Okrem poplatku pre športový klub na športovú aktivitu dieťaťa zaplatí 20 eur mesačne. Maloleté dieťa používa telefón, ktorý platí otec. Matka dáva dieťaťu vreckové týždenne 5 eur. Dieťa je zdravé. Matka mu však kupuje výživové doplnky súvisiace s fyzickou námahou. Nákladné je zabezpečenie hygienických potrieb, ktoré sa kupujú dvojmo a to na používanie v domácnosti, ako aj v klube počas športovania. Výdavky sa týkajú aj tréningov mimo okresu súvisiace s prevozom. Ďalšie výdavky sú na čistiace potreby, aviváž, prášky na pranie, nakoľko kvôli športovým aktivitám dieťaťa matka perie 4 krát týždenne. Stravovanie dieťaťa predstavuje mesačne cca 100 eur a výdavky na oblečenie taktiež predstavujú významnú zložku, nakoľko pri sriedaní ročných období je dieťaťu vždy všetko malé. Maloleté dieťa sa vo voľnom čase venuje športu a to floorbalu a futbalu. Matka je zamestnaná na Strednej priemyselnej škole Komárno s čistým príjmom 572,22 eura. Vedľajší príjem nemá. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Žije v dvojizbovom byte, ktorý je jej vlastníctvom. Náklady na bývanie predstavujú mesačne 32 eur - geo fond, 80 eur - inkaso, 16 eur - elektrina, 2,50 eura - plyn, 9,90 eura - Digi, za používanie svojho telefónu matka platí 30 eur, na svoju stravu minie 100 eur a na ošatenie 20 eur. Podľa výpočtov matky režijné náklady na bývanie predstavujú 311,17 eura. Matka potvrdila, že otec sa pravidelne kontaktuje telefonicky s dieťaťom a stretáva sa s ním 3 - 4 krát ročne aj v období prázdnin. Matka vysvetlila rozdiel medzi vynaloženými finančnými prostriedkami a jej príjmom a to tak, že jej rodičia jej pomáhajú. Poukázala na to, že jej otec je na invalidnom dôchodku s dôchodkom 300 eur a jej matka pracuje na strednej priemyselnej škole s príjmom 400 eur. Matka žije v spoločnej domácnosti len s maloletým dieťaťom. Má síce priateľa, ktorý však s ňou nezdíela spoločnú domácnosť. Otec býva vo Švajčiarsku. Je zamestnaný vo firme Peek & Cloppenburg AG, Zürich a jeho príjem predstavuje 5100 Chf. Poberá prídavky na deti 2 x 200 Švajčiarskych frankov (Chf). Poukázal na to, že od posledného rozhodnutia súdu mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, syn O.. Žije v spoločnej domácnosti so svojou manželkou a dvoma maloletými deťmi. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Jeho manželka pracuje v škôlke, kde pracuje 12 hodín za týždeň a to z dôvodu, že vo Švajčiarsku je školský systém nastavený tak, že v priebehu dňa musí zabezpečiť stravovanie ich maloletých detí. Ak by pracovala na plný úväzok, museli by vynaložiť nie malé finančné prostriedky na zabezpečenie detí v čase obeda. Žijú v 4 a pol izbovom byte (tri izby + spojená obývačka s kuchyňou). Tento byt je kapitálový, museli zaplatiť členský vklad jednorazovo vo výške 12 500 Chf. Mesačne na byt platí 2.061,50 Chf a okrem toho aj režijné náklady na bývanie, ktoré hradí každé tri mesiace. Za koncesionárske poplatky platí trojmesačne 114,75 Chf, za zriadený internet 40 Chf mesačne, preddavkovo uhrádza za energie 93 Chf trojmesačne, ročne dopláca na dodávkach energie v priemere 700-800 Chf, za služby poskytované káblovou televíziou platí 30 Chf mesačne, čo tvorí časť nájmu. Platí životné poistenie mesačne na celú rodinu 250 Chf, čo je dobrovoľná položka. Platí zdravotné poistenie s mesačným nákladom 620,40 Chf na štyri osoby, ktoré sa zvýšilo do 01. 01. 2018 na 690 Chf. Otec poukázal na to, že vo Švajčiarsku si každý osobitne platí zdravotné poistenie. Ku zdravotnému poisteniu má aj pripoistenie na štyri osoby v sume 99 Chf. Za telefón na tri osoby platí 150 Chf a na stravovanie celá rodina minie 1.200 Chf mesačne. Z nakúpeného tovaru sa pripravuje varená strava. Nehnuteľnosť vo Švajčiarsku nevlasťní. Na území Slovenskej republiky vlastní trojizbový byt, ktorý prenajíma. Kúpil ho na úver, ktorý spláca v mesačných splátkach po 430 eur. Nájomcovia uhrádzajú 500 eur, titulom nájomného a spolu s réziou úhrada celého bytu predstavuje 510 eur. Vlastní motorové vozidlo Dodge, ktoré je 10-ročné. Otec svoj vzťah s dieťaťom hodnotí ako dobrý. Denne sa s ním telefonicky kontaktuje. Spája ich spoločná téma a to futbal. V lete boli spolu aj na dovolenke. Minulý rok zobral dieťa na futbalové zápasy do Talianska. Dieťaťu kupuje veci, keď je u neho alebo, keď príde na Slovensko podľa jeho želaní. Poslal mu aj oblečenie, ktoré už on sám nevedel využiť. Poukázal na to, že byt, ktorý v súčasnej dobe vlastní matka, bol zakúpený z prostriedkov, ktoré jej boli vyplatené v súvislosti s vyporiadaním BSM. Otec poukázal na to, že z jeho príjmu mu neostáva žiaden prebytok. Ostáva im 816 Chf a príjem jeho manželky na iné výdavky, ako sú pohonné hmoty, športovanie a výdavky okolo detí.

Otec spresnil svoju výpoveď a uviedol, že členský príspevok vo výške 12.500 CHF na byt zaplatil naraz. Na úhradu tohto príspevku si zobral pôžičku, ktorú spláca po 250 CHF. Úver si rozšíril a teraz z neho spláca aj motorové vozidlo po 250 CHF. Otec poznamenal, že by bol schopný vo Švajčiarsku vybaviť rodinné prídavky pre maloleté dieťa, avšak matka nie je ochotná toto tlačivo podpísať, čím ukracuje dieťa o sumu 150 alebo 160 eur. Otec predložil súdu doklady o mzde svojej manželky C. N. (č. I. 161-162) a zistil, že hrubý mesačný príjem je 1.069,71 CHF. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že od posledného rozhodnutia súdu v roku 2007 došlo k takej podstatnej zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného. V konaní mal súd za preukázané, že príjem matky sa od posledného rozhodnutia zvýšil zo sumy 7.900,- Sk na 572,22 eura. Príjem otca sa od posledného rozhodnutia súdu zvýšil zo sumy 22.500,-Sk na 5.100 CHF. U otca pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, teda v súčasnej dobe okrem mal. X. má ďalšie dve vyživovacie povinnosti. Z vyššie uvedeného vyplýva, že k podstatnej zmene pomerov došlo aj na strane rodičov maloletého dieťaťa. Zmenu pomerov súd vidí predovšetkým v tom, že v čase, kedy súd naposledy rozhodoval o výživnom, dieťa bolo v predškolskom veku a v súčasnej dobe je žiakom 8. ročníka základnej školy a aktívny športovec. Je nepochybné, že od roku 2007 došlo k podstatnému nárastu výdavkov na dieťa, ktoré sa týkajú nielen zvýšenia bežných výdavkov ako je stravovanie, ošatenie, hygiena atď., ale aj zvýšenia výdavkov súvisiacich so školou a aj so záujmovými aktivitami dieťaťa, čo je predovšetkým jeho športová činnosť. Súd k výdavkom maloletého dieťaťa pripočítal aj 50% z režijných nákladov na bývanie, nakoľko dieťa používa teplú vodu, ústredné kúrenie, elektrinu, a keďže s matkou bývajú v spoločnej domácnosti len dvaja, polovica režijných nákladov je alikvotná časť prináležiaca na dieťa. Súd pri rozhodovaní zohľadnil aj tú skutočnosť, že otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, avšak aj na tú skutočnosť, že na území Slovenskej republiky vlastní byt, ktorý prakticky nevyužíva na vlastné účely a podľa jeho vlastných slov je mínusový, preto súdu sa javí toto jeho tvrdenie ako účelové. Ak by to zodpovedalo skutočnosti, bolo by to neehospodárne a pre otca nevýhodné, hlavne, keď tvrdí, že jeho finančné pomery sú len priemerného charakteru. Manželka otca je taktiež zamestnaná, čiže podieľa sa na životnej úrovni svojej rodiny a aj ju ovplyvňuje, i keď nemá vyživovaciu povinnosť voči mal. X.. Súd na skutočnosť, že matka nepodpísala tlačivo na rodinné prídavky, neprihliadal pri výpočte výšky výživného, nakoľko rodinné prídavky nesuplujú výživné zo strany rodiča, ale sú príspevkom štátu na maloleté dieťa. Je teda výhradne na rodičoch mal. dieťaťa, ako sa k tejto otázke postavia, či z morálneho hľadiska je správne, že nedôvera medzi rodičmi pripraví dieťa o cca 150 eur. Súd na základe vyššie uvedených skutočností, ako aj predložených dôkazov jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že primeranou výškou výživného na maloletého X. je suma 320 eur, pričom bežné výživné z toho predstavuje 270 eur a tvorba úspor 50 eur. Takto určená výška výživného je v súlade s najlepším záujmom dieťaťa a aj s časťou výživného zo strany matky zabezpečí dieťaťu aktuálne potreby primerané jeho veku a aktivitám. Zároveň súd poznamenal, že takto určená výška výživného neohrozí životnú úroveň ani jedného rodiča a bude v súlade so zásadou, že dieťa sa podieľa na životnej úrovni svojich rodičov. Súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca odo dňa podania návrhu, t. j. od 12. 04. 2017, preto vzniklo zaostané splatné výživné za obdobie od 12. 04. 2017 do 31. 05. 2018 vo výške 2.099,99 eura. Zaostané splatné výživné pozostáva z rozdielu medzi aktuálne určeným výživným vo výške 320 eur a doposiaľ určeným výživným 165,96 eura, čo predstavuje 154,04 eura. Za 19 dní mesiaca apríl 2017 je potom zaostané výživné 97,47 eura (154,04 eura : 30 dní = 5,13 eura x 19 dní). Za obdobie od mája 2017 do decembra 2017 je zaostané výživné vo výške 1.232,32 eura (8 mesiacov x 154,04 eura) a za 5 mesiacov roku 2018 je zaostané výživné 770,20 eura (5 mesiacov x 154,04 eura); spolu potom zaostané výživné predstavuje 2.099,99 eura. Vzhľadom na výšku zaostalého výživného, súd umožnil otcovi splácať zaostané výživné v mesačných splátkach po 50 eur a to v súlade s ustanovením § 232 ods. 4 CSP. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol včas podaným odvolaním otec, odôvodniac ho tým, že súd nevyhodnotil dôkazy správne, a to každý jednotlivo a všetky v ich vzájomnej súvislosti, neriadil sa vyšetrovacou zásadou aj s prihliadnutím na predmet konania, vzdialil sa od úplného zistenia skutkového stavu, uveril tvrdeniam matky, ktoré nepreveroval a nedotvoril skutkový stav zistením majetkových pomerov matky maloletého. Súd ustálil podstatné náklady na syna sumou 320 eur mesačne, pričom táto skutočnosť nevyplýva z vykonaného dokazovania, súd rozhodol nesprávne bez logickej úvahy v kontexte s vykonanými dôkazmi, ktoré ani správne nehodnotil. Otec poukázal na náklady maloletého uvedené v rozsudku a uviedol, že z vykonaného dokazovania plynie, že príspevky do fondu rodičovského združenia sú 20 eur a náklady na pracovné zošity predstavujú ročné náklady maloletého dieťaťa súvisiace s jeho školou, a nie sú mesačnými nákladmi. Z vykonaného dokazovania plynie, že matka maloletého nepreukázala, že s výkonom športovej činnosti má zvýšené výdavky na ošatenie, obuv polročne vo výške

70 až 100 eur. Matka predložila listinné dôkazy, ktoré svedčia o tom, že matka nemá tak vysoké výdavky, ani na športové oblečenie, ani na obuv maloletého, ako to uviedla, napriek tomu jej súd uveril. Súd pravosť nákladov vyčíslených matkou vôbec neskúmal. V konaní bolo preukázané, že športovú obuv, ako aj kopačky pre maloletého kupoval on, tak ako aj v poslednom roku, pričom súd ani túto potvrdenú skutočnosť nebral do úvahy a dôkazy hodnotil tak, že všetky veci pre maloletého v súvislosti s jeho športom hradí matka maloletého. Súdu preukázal, že synovi kupuje ošatenie, tak bežné, ako aj sezónne, a preto konštatácia súdu neobstojí a z vykonaného dokazovania plynú aj v tomto smere iné závery, než ku ktorým dospel súd v napadnutom rozhodnutí. Súd nechal bez povšimnutia, že telefón maloletemu kupoval on a hradí aj jeho náklady, asi 30 eur mesačne. Súd nepreveroval tvrdenia matky, že 20 eur platí futbalovému klubu navyše nad členský príspevok a súdu tiež ušlo, že maloletý X. okrem futbalu iný šport nerobí, futbalový klub maloletemu neorganizuje tréning mimo okresu Komárno, a preto ani matka nemôže mať náklady súvisiace s jeho prepravou na tréningy s autom. Tieto tvrdenia matky zostali jej nepodloženými tvrdeniami. Pokiaľ súd konštatoval, že opodstatnené náklady maloletého sú mesačne vo výške 320 eur, nevedno, čo do jej výšky započítal, keďže táto skutočnosť nevyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Syn floorbal ukončil v roku 2016, a preto náklady, ktoré matka vyčísliła v podaní z roku 2017 ani v tom čase neexistovali. Vykonaným dokazovaním boli preukázané náklady na syna 20 eur obedy v škole, 10 eur za jeho členstvo vo futbalovom klube, náklady školy 6,60 eura mesačne, čo predstavuje spolu 42,10 eura za mesiac. Matka nepreukázala výdavky na ošatenie syna vo výške 100 eur mesačne, pokladničnými dokladmi za 10 mesiacov preukázala výdavky 240,74 eura, ktoré náklady predstavujú mesačne 24 eura, a nie 100 eur mesačne. Za preukázané náklady považuje náklady na stravu vo výške 100 eur mesačne. Celkom tak náklady na maloletého spolu predstavujú sumu 166 eur mesačne. Súd pochybil, pokiaľ do nákladov na bývanie maloletemu zarátal polovicu nákladov uvádzaných matkou v sume 311,17 eura, pretože z vykonaného dokazovania vyplýva, že polovica nákladov na elektrickú energiu predstavuje 8 eur, platby do geofondu 16,40 eura, služby k bytu 40 eur, na plyn 1,25 eura a na DIGI televíziu 5 eur, čo v prepočte predstavuje 70,64 eura mesačne, a nie 150,07 eura, z ktorej súd prvej inštancie pri určení výživného zrejme vychádzal. Ani táto skutočnosť však z rozhodnutia nevyplýva, preto je rozhodnutie súdu zmätočné. Súd prvej inštancie do režijných nákladov na bývanie, ktoré boli matkou stanovené na 311,17 eura, zarátal nesprávne aj náklady, ktoré vyčísliła na svoju stravu a ošatenie. Súd tiež uveril tvrdeniu matky o tom, že nežije v spoločnej domácnosti s priateľom, ktorého má, avšak keby prihliadol na jej svedeckú výpoveď, ako i náklady, ktoré vyčísliła na svoju domácnosť, mohol dôjsť k jedinému možnému záveru, že matka maloletého nehovorí pravdu. Je preňho nepochopiteľné, z akého dôvodu súd prvej inštancie obhajoval matku, pokiaľ konštatoval, že tá zvláda vysvetliť rozdiel medzi mesačnými vynaloženými finančnými prostriedkami z jej strany oproti jej mesačným príjmom iba konštatovaním, že rodičia jej pomáhajú. Súd prijal takéto vysvetlenie od matky, napriek tomu, že mu je známe, že otec matky je na invalidnom dôchodku s príjmom 300 eur mesačne a matka zarába 400 eur mesačne. Matka vlastní aj motorové vozidlo, k vlastníctvu ktorého sa nepriznala. Jej rodičom patria dve motorové vozidlá, čo však logicky pri vyhodnotení dôkazov znamená, že de facto matka disponuje s autom, ktoré však de iure patrí niektorému z rodičov, a ktorého je ona skutočným vlastníkom, a nie jej rodičia. Uviedol, že toto nasvedčuje tomu, že matka má priateľa, s ktorými zdieľa spoločnú domácnosť, k čomu sa nepriznala z dôvodu, aby jeho príjmy nemuseli byť premietnuté do výšky ňou vyčíslených nákladov. V súčasnosti nadobudol vedomosti, že matka žije v rodinnom dome so svojim druhom už dávno, kde sa zdržiava aj ich maloletý syn. Uviedol, že mu nie je známe, ako mohol súd rozhodnúť o jeho vyživovacej povinnosti v tak neprimeranej výške, pokiaľ mal dostatok dôkazov na posúdenie týchto hľadísk - teda životné náklady v krajine, v ktorej žije, kde výška priemerných životných nákladov na štvorčlennú rodinu predstavuje cca 10.000 CHF. Jeho príjem a príjem jeho manželky je značne pod priemerom štvorčlennej švajčiarskej rodiny. Po odrátaní nákladov mu zostane suma 860 CHF pre jeho rodinu, naproti tomu, matke po odrátaní nákladov zostane suma 430,22 eura na živobytie, čo po prirátaní výživného 320 eur znamená, že matka bude mať k dispozícii pre dve osoby cca 750 eur, teda toľko, koľko bude mať on so svojou štvorčlennou rodinou. Zazlieval súdu, že jeho výpoveď ohľadom nájmu bytu v J. nepovažoval ani za pravdepodobnú. Vlastní síce byt v J., ale je zaťažený úverom na 30 rokov, naproti tomu, matka vlastní dvojizbový byt v centre U. a nemá žiaden úver. Z uvedeného mal za to, že súd dôkazy hodnotil iba v prospech matky a jeho tvrdenia nebral do úvahy, neúplne zistil skutkový stav, čo malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za nesprávne, v rozpore so zákonom, bez logického hodnotenia dôkazov a porušil zákaz ľubovôle rozhodnutia. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo, aby doplnil dokazovanie sám a rozhodol po zohľadnení jeho námietok.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že rozsudok navrhuje ako vecne správny potvrdiť.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že rozsudok navrhuje ako vecne správny potvrdiť. Argumentácia otca je účelová. Otec na stravu svojho syna, ktorý je v dospelujúcom veku a aktívne športuje, považuje sumu 100 eur za neprimerane vysokú, ale na druhej strane vyčísluje svoje náklady na stravu pre štvorčlennú rodinu vo výške asi 250 eur na osobu. Rovnako je to aj s ostatnými nákladmi, ktoré otec u svojho syna spochybňuje, ale u seba samého popisuje vo viacnásobne vyšších čiastkach. Otec opomenul, že matka nežiadala o zvýšenie výživného takmer 10 rokov a je nepochybné, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti sa rozhodne zmenili nároky maloletého dieťaťa vo všetkých stránkach bežného života. Pri poslednej úprave výživného otec dosiahol príjem asi 740 eur a dnes dosahuje 5.500 CHF a jeho manželka asi 1.200 CHF. Kým štvorčlenná rodina otca hospodári so sumou 7.100 CHF, matka dieťaťa hospodári ako dvojčlenná rodina so sumou 700 eur. Je nesporné, že otec od poslednej úpravy výživného nadobudol trojizbový byt v J., ktorý neužíva, majetkový podiel k družstevnému bytu vo výške 12.450 CHF, ktorý na rozdiel od svojich tvrdení, už v plnom rozsahu splatil, vlastní luxusné motorové vozidlo a môže si dovoliť viaceré dovolenky. Jeho životná úroveň sa od poslednej úpravy výživného podstatne zvýšila, oproti životnej úrovni maloletého dieťaťa. Otec sa s maloletým stretáva len sporadicky, teda nevyvažuje ani len časť vyživovacej povinnosti osobnou starostlivosťou. Matka zastáva názor, že zvýšenie vyživovacej povinnosti bolo dôvodné a výška určeného výživného je primeraná potrebám maloletého dieťaťa, ako aj schopnostiam a možnostiam otca.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65, § 66 Civilného mimosporového poriadku, ďalej CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť a výrok o zročnom výživnom a výrok o trovách konania je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Predmetom konania je návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca, podaný na súde dňa 12. 04. 2017. Podaným návrhom matka žiadala, aby súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého X. na sumu 500 eur a to titulom bežného výživného 400 eur a titulom tvorby úspor 100 eur od 12. 04. 2017. Súd prvej inštancie návrhu matky vyhovel čiastočne, keď zvýšil vyživovaciu povinnosť na mal. X. zo sumy 4.000,- Sk (132,77 eura) mesačne na 320 eur mesačne a to tak, že bežné výživné bude predstavovať sumu 270 eur a výživné na tvorbu úspor bude predstavovať 50 eur a to, počnúc od 12. 04. 2017. V dôsledku odvolania zo strany otca bol rozsudok súdu prvej inštancie preskúmaný odvolacím súdom.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

9. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine (ZoR) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

10. Podľa § 62 ods. 2 ZoR obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

11. Podľa § 62 ods. 3 ZoR každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

12. Podľa § 62 ods. 4 ZoR pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

13. Podľa § 62 ods. 5 ZoR výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

14. Podľa § 75 ZoR pri určení výživného prihladne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

15. Podľa § 78 ods. 1 ZoR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

16. Podľa § 78 ods. 3 ZoR pri zmene pomerov sa vždy prihladne na vývoj životných nákladov.

17. K zmene dohôd a súdnych rozhodnutí o výživnom môže dôjsť len na základe zmeny pomerov. Táto sa zisťuje porovnávaním okolností dôležitých pre určenie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodnutia súdu. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je však závažnejšia zmena pomerov, ktorou sa rozumie len zmena tých okolností na strane, či už oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Súd pri rozhodovaní o zmene výživného musí nielen celkovo zhodnotiť zmeny v pomeroch účastníkov, ale tiež prihladnúť aj na vývoj životných nákladov za obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom. Rovnako tak musí vychádzať zo všeobecného ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého sa pri rozhodovaní o výživnom prihlada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa závisia predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, obsahu a spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, prípadne od výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami ako i majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové potreby, relaxačné potreby, tvorba úspor a pod.). Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. Navyiac, súd prihladne i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

18. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa správne zaoberal zmenou pomerov od ostatného rozhodovania o výživnom na maloletého X., avšak jeho záver o zvýšení vyživovacej povinnosti otca zo sumy 132,77 eura na sumu 320 eur nezodpovedá odôvodneným potrebám maloletého N. a možnostiam a schopnostiam rodičov, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie ohľadne zvýšenia vyživovacej povinnosti podľa § 388 CSP zmenil. K tomuto záveru dospel na základe dokazovania, vykonaného súdom prvej inštancie v dostatočnom rozsahu, z ktorého aj odvolací súd vychádzal, pričom zistil, že naposledy bolo výživné upravené rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 13P/160/2007-79 zo dňa 29. júna 2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 7CoP 36/2007-105 zo dňa 20. septembra 2007 a to tak, že týmto rozsudkom bol zmenený rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Stredě č. k. 8C 213/2005-65 zo dňa 03. 02. 2006 vo výroku o výživnom pre mal. X. N., nar. XX. XX. XXXX tak, že vyživovacia povinnosť otca bola znížená, počnúc dňom 01. 04. 2007 zo sumy 5.000,-Sk (165,97 eura) na sumu 4.000,-Sk (132,77 eura) mesačne, ktorú je otec povinný platiť vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred, a to v časti 3.000,-Sk (99,58 eura) do rúk matky a v časti 1.000,-Sk (33,19 eura) určenej na tvorbu úspor na účet č. XXXXXXXXXXXX, vedeného vo J. K. Y., a. s., Bratislava. V tom čase mal maloletý X. takmer štyri roky, jeho matka dosahovala príjem 8.036,-Sk (266,74 eura) a príjem otca bol vo výške 22.705,-Sk (753,66 eura) mesačne. V tom čase už mal vyživovaciu povinnosť k maloletej D., nar. XX. XX. XXXX. Ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu má maloletý X. takmer 15 rokov, teda od ostatného rozhodovania o výživnom uplynula už dlhšia doba, a to jedenásť rokov a už samotné uplynutie takejto dlhej doby je dôvodom na zvýšenie výživného, vzhľadom k nárastu nákladov v zmysle

ustanovenia § 78 ods. 3 ZoR od tej doby. Okrem toho, u maloletého nastala podstatná zmena pomerov aj z toho dôvodu, že kým v čase ostatného rozhodovania bol v predškolskom veku, t. č. je žiakom základnej školy a okrem toho sa venuje futbalu, s čím sú spojené ďalšie výdaje. Odvolací súd pri rozhodovaní o výživnom zohľadnil mesačné náklady na maloletého hradené matkou, pozostávajúce z nákladov na stravu vo výške 100 eur, nákladov na oblečenie 60 eur + športové oblečenie 20 eur, hygienické potreby 15 eur, stravu v škole 20 eur, poplatky v škole 6,60 eura (poplatky v školskom roku 2016/2017 predstavovali 78,80 eura, čo potom v priemere mesačne predstavuje približne 6,60 eura), vreckové 20 eur (týždenne mu matka dáva 5 eur), platba futbalovému klubu 10 eur, vitamíny 10 eur a cestovné 10 eur, čo potom spolu predstavuje sumu 271,60 eura. U maloletého tiež zohľadnil to, že náklady na neho predstavujú polovicu mesačných nákladov na bývanie, ktoré sú v sume 140,40 eura a pozostávajú z poplatku GO fond 32 eur, nájom 80 eur, elektrina 16 eur, plyn 2,50 eura, Digi 9,90 eura, teda u maloletého predstavujú sumu 70,20 eura. Celkové mesačné náklady na maloletého potom predstavujú sumu 341,80 eura. K zmene pomerov došlo aj u matky maloletého, ktorej príjem je t. č. 572,22 eura mesačne, teda oproti ostatnému rozhodovaniu o výživnom došlo k nej k nárastu o čosi viac ako 100%. Na maloletého poberá rodinné prídavky v sume 23,52 eura mesačne. Jej náklady na bývanie predstavujú rovnako ako u syna sumu 70,20 eura (140,40 eura : 2), pričom ďalšie náklady má na stravu 100 eur, oblečenie 20 eur a telefón 33 eur. Jej celkové náklady potom predstavujú sumu 223,20 eura. K zmene pomerov došlo aj na strane otca, ktorému od ostatného rozhodovania pribudla vyživovacia povinnosť k mal. O., nar. XX. XX. XXXX a tiež v tom, že otec uzavrel dňa 24. 04. 2010 manželstvo. Otec t. č. žije a pracuje vo Švajčiarsku, pričom jeho priemerný čistý mesačný príjem je 5.473,88 CHF, teda 4.797,86 eura (pozn. všetky príjmy a výdaje otca boli prepočítané kurzom ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu). Mesačné náklady otca predstavujú: nájomné za byt 2.061,50 CHF (1.806,90 eura), zdravotné poistenie 620,40 CHF (543,78 eura), pripoistenie 91,85 CHF (80,50 eura), životné poistenie 250 CHF (219,12 eura), náklady na motorové vozidlo 39,77 CHF (34,86 eura), keď ročné náklady sú 477,20 CHF (418,26 eura), za zákonné poistenie 48,17 CHF (42,22 eura), keď ročné náklady sú 578 CHF (506,61 eura), za cestnú daň, elektrina 38,20 CHF (33,48 eura), keď za 3 mesiace sú náklady 114,60 CHF (100,74 eura), mobil 150 CHF (131,47 eura), TV 38,25 CHF (33,52 eura), keď za 3 mesiace sú náklady 114,75 CHF (100,74 eura), internet 40 CHF (35,06 eura), strava pre štyri osoby 1.200 CHF (1.051,80 eura), čo je spolu 4.578,14 CHF mesačne. Manželka otca má príjem 763,12 CHF (668,87 eura). Vychádzajúc z uvedených odôvodnených potrieb maloletého, zohľadniac dobu, ktorá uplynula od ostatného rozhodovania o výživnom a možnosti a schopnosti oboch rodičov, odvolací súd dospel k záveru, že zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, ako aj oboch rodičov zodpovedá zvýšenie vyživovacej povinnosti na sumu 270 eur a to tak, že suma 220 eur bude predstavovať bežné výživné a suma 50 eur bude predstavovať výživné na tvorbu úspor. Pri takto stanovenom výživnom odvolací súd zohľadnil tiež to, že otec platí maloletému X. mobilný telefón v sume 30 eur mesačne, aby s ním mohol komunikovať a občas mu zakúpi oblečenie alebo športové potreby. Z matkou tvrdených výdavkov súd považoval výdavky na oblečenie v sume 80 eur (60 eur oblečenie + 20 eur športové potreby) za primerané veku maloletého, keď je práve vo veku, kedy rastie a s tým je spojená častejšia obmena jeho šatníka, a to aj napriek tomu, že všetky výdaje neboli zdokladované matkou pokladničnými blokmi, pretože takúto sumu odvolací súd, vzhľadom k veku a športovej aktivite maloletého nepovažoval za neprimerane vysokú. Čo sa týka nákladov na maloletého na stravu v sume 100 eur, túto otec nespochybňoval. Z nákladov na cestovné maloletého odvolací súd považoval za primerané 10 eur mesačne, keď maloletý býva a aj školu má v meste U.. Keďže matka sa o maloletého osobne stará, sčasti vyvažuje svojou osobnou starostlivosťou vyživovaciu povinnosť otca, pričom z jej príjmu by mala prispieť na výživné pre maloletého X. sumou 100 eur mesačne. Takto by potom príjem maloletého predstavoval sumu 393,52 eura mesačne (100 eur + 270 eur + 23,52 eura), čo pokrýva jeho mesačné náklady. Pri rozhodovaní odvolací súd tiež zohľadnil, že náklady na život sú vo Švajčiarsku oveľa vyššie ako na Slovensku, preto otcom tvrdené výdaje na stravu vo výške 1.200 CHF nepovažoval za neprimerané. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na mal. X. N., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 4.000 Sk na sumu 270 eur mesačne a to tak, že bežné výživné bude predstavovať sumu 220 eur a výživné na tvorbu úspor bude predstavovať 50 eur a to, počnúc od 12. 04. 2017, teda od podania návrhu. Odvolací súd zmenil aj dátum, dokedy je otec povinný výživné platiť, a to vzhľadom k vyjadreniu otca, že výplatu dostáva až 20. dňa príslušného mesiaca, preto určil, že výživné je povinné platiť mesačne vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa v časti bežného výživného a v časti výživného na tvorbu úspor na vinkulovanom účte maloletého dieťaťa.

19. Keďže ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu nebolo zrejmé, v akej výške otec výživné pltil, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zročnom výživnom a vo výroku o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).